

Living the Lotus

Buddhism in Everyday Life

8

2023

VOL. 215

Living the Lotus Vol. 215 (August 2023)

Senior Editor: Keiichi Akagawa
Editor: Sachi Mikawa
Copy Editor: Ketsarin Handa

Living the Lotus is published monthly
By Rissho Kosei-kai International,
Fumon Media Center, 2-7-1 Wada,
Suginami-ku, Tokyo 166-8537, Japan.
TEL: +81-3-5341-1124
FAX: +81-3-5341-1224
Email: living.the.lotus.rk-international@kosei-kai.or.jp

ริชโชโคเซไกคือองค์กรพุทธศาสนาระดับนานาชาติ ซึ่งรวมผู้คนมากมายที่มุ่งมั่นประยุกต์ใช้คำสอนในสังคหกรรมปุณทริกสูตร อันเป็นหนึ่งในพระสูตรที่สำคัญที่สุดของพระพุทธศาสนาในชีวิตประจำวันเพื่อก้าวไปสู่สันติภาพโลก ริชโชโคเซไกก่อตั้งขึ้นในปี ค.ศ.1938 โดยท่านประธานใหญ่ นิคเคียว นิวาโนะ (มีชีวิตในชาวกปี ค.ศ.1906 - 1999) และท่านรองประธานเมียวโกะ นางานูมะ (มีชีวิตในชาวกปี ค.ศ.1889 - 1957) และในปัจจุบันสมาชิกของริชโชโคเซไกมุ่งมั่นที่จะเผยแพร่ธรรมะให้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น พร้อมทั้งมีส่วนร่วมในกิจกรรมด้านสันติภาพทั้งในประเทศญี่ปุ่นและต่างประเทศ โดยการประสานความร่วมมือกับผู้คนจากหลากหลายสาขาอาชีพทั่วโลกภายใต้การนำของท่านประธานนิชิโกะ นิวาโนะ หรือประธานท่านปัจจุบัน

ข้ออารสาฉบับนี้คือ "Living the Lotus - Buddhism in Everyday Life" ชื่อนี้สื่อถึงความหวังของเรทุกคนผู้มุ่งมั่นปฏิบัติธรรมในชีวิตประจำวันในโลกที่ไม่สมบูรณ์แบบนี้ เพื่อเพิ่มพูนและสร้างคุณค่าแก่ชีวิตเรา เหมือนดอกบัวอันงดงามที่เบ่งบานในโคลนตม ซึ่งวารสารนี้มุ่งจุดประสงค์ในการช่วยให้ผู้คนทั่วโลกได้น้อมนำเอาธรรมะของพระพุทธศาสนาไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ง่ายขึ้น

เพื่อการใช้ชีวิตอย่างสงบสุข

ท่านนิชิโกะ นิวาโนะ
ประธานองค์กรริชโซโคเซไก

วิธีที่จะไม่ทำให้ทุกประเทศพังพินาศ

สุขภาพดีคืออะไร องค์การอนามัยโลกได้ให้ความหมายเรื่องนี้ไว้ว่า “สุขภาพดี ไม่ใช่แค่การไม่มีโรคภัยหรือไม่อ่อนแอ แต่คือสภาพที่นำพอใจทุกประการ ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และสังคม” ซึ่งนี่เป็นสิ่งที่เน้นย้ำให้เห็นถึงนิยามของความผาสุก

แต่ทว่า เท่าที่ดูสถานการณ์ปัจจุบันทั่วโลกไม่ว่าจะเป็นการรุกรานยูเครนของรัสเซีย หรือประเทศที่ยังมีสงครามกลางเมือง เช่น ซีเรีย, ซูดาน, พม่า รวมทั้งปัญหาสิทธิมนุษยชนและผู้ลี้ภัยที่อาศัยอยู่ทุกแห่งหน หรือในประเทศญี่ปุ่นที่มีปัญหาสารพัดกับประเทศเพื่อนบ้าน ฯ ทั้งหมดนี้คงต้องพูดว่าเท่ากับไม่มีคนที่กำลังใช้ชีวิตอย่างมีความสุขและสุขภาพดีในความหมายที่แท้จริง ข้อเท็จจริงของการเมืองโลกก็คือการถูกควบคุมด้วยกำลังทหาร การที่แต่ละประเทศเสริมกำลังทหารและอาวุธนั้นก็เพื่อเป็นการสกัดกันซึ่งกันและกัน ด้วยเหตุนี้ ประเทศต่าง ๆ จึงอยู่ในสถานะที่ควบคุมการปะทะด้วยกำลังทหาร ถ้ามองดูเผิน ๆ แม้แต่เขตหรือประเทศที่สงบสุขก็กล่าวได้ว่าต้องเผชิญกับความตึงเครียดทางทหารอยู่เสมอ

แต่ไม่ใช่สิ่งที่เพิ่งเกิดขึ้นในตอนนี้อย่างไรก็ตาม ท่านประธานใหญ่เคยกล่าวเตือนไว้ในปี 1982 ว่า “โลกปัจจุบันนี้อยู่ในสถานการณ์ที่กดดัน ซึ่งอาจจะเกิดสงครามโลกครั้งที่สามขึ้นเมื่อไรก็ได้” ท่านกล่าวว่า การเตรียมกองกำลังทหารและอาวุธทั้งหมดนั้นเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากจิตที่หวาดกลัว ซึ่งหวาดระแวงและกลัวว่าจะถูกรุกรานจากประเทศอื่นหรือไม่ จึงกระตุ้นให้มีการเตรียมกำลังทหารและอาวุธให้แข็งแกร่งขึ้น” และนี่ก็ทำให้เราเห็นถึงความหมายของการรณรงค์ลงนามเพื่อการยุติปรมาณูและลดกำลังทหารที่เคยเกิดขึ้นในยุคหนึ่ง

แต่อย่างไรก็ตาม แค่คิดในทำนองว่าหากบ้านเมืองถูกประเทศอื่นโจมตีก็คงจะพังพินาศหมดเราก็จะรู้สึกเป็นกังวลขึ้นมา นอกจากนี้การปกป้องประเทศชาติก็พึ่งพามาด้วยความรู้สึกที่อยากจะ

ปกป้องครอบครัวและปกป้องชีวิตของตัวเอง ฉะนั้นคงต้องบอกว่า ในยามจำเป็นการหวังพึ่งพาอำนาจทหารที่เราต่อต้านนั้นเป็นสัญชาตญาณของมนุษย์ แต่ทว่าทั้งความตื่นตระหนกต่อการรุกรานจากต่างประเทศ การมองว่าเป็นปรปักษ์หรือจิตใจที่วิพากษ์วิจารณ์ในเชิงลบนั้น ต่างก็ไม่ใช่อะไรที่ถูกต้องสักอย่างใด ในความหมายนี้การที่พวกเราจะใช้ชีวิตอย่างมีพลังและสุขภาพดีอย่างแท้จริงนั้น สิ่งสำคัญก็คือ เราต้องปกป้องประเทศของเราเองโดยไม่พึ่งพาการเสริมกำลังอาวุธและทหาร หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ ต้องค้นหาวิธีที่ไม่ทำให้แต่ละประเทศพังพินาศ และพยายามทำให้วิธีนี้เกิดขึ้นจริงนั่นเอง

จงรักผู้อื่นให้เหมือนกับที่รักตัวเอง

มีกวีไฮกุกล่าวว่า “เดือนแปดสิงหาคม วันที่หก แลวันที่เก้าฤดูร้อนที่ลึบห้า (กวีบทนี้บอกเล่าถึงเรื่องราวในปี ค.ศ.1945 เดือนสิงหาคม ว่าวันที่ 6 เกิดการเหตุทิ้งระเบิดปรมาณูที่ฮิโรชิมา ต่อมาในวันที่ 9 มีการทิ้งระเบิดปรมาณูอีกลูกที่นางาซากิและในวันที่ 15 คือวันประกาศยุติสงครามโลกครั้งที่สอง)” ในกวีไฮกุได้บรรยายถึงการทิ้งระเบิดปรมาณูที่รั่มมนุษยธรรม โศกนาฏกรรม และการพ่ายแพ้สงครามของญี่ปุ่น ซึ่งการรำลึกถึงวิญญาณผู้เสียชีวิตที่มีทั่วทุกสารทิศ ความโศกเศร้า และความรู้สึกผิดที่มีต่อสงครามได้ซึมซาบลงไปในกวีข้างต้น แม้หลังสงครามจบผ่านไปเจ็ดสิบแปดปีแล้ว ความรู้สึกนี้ก็ยังคงอัดแน่นในอกอย่างยิ่ง ดังนั้นข้าพเจ้าจึงอดไม่ได้ที่จะอธิษฐานจากกันบึ้งของหัวใจขอให้โลกเป็นที่ที่ทุกคนที่อาศัยได้ดำเนินชีวิตอย่างสงบสุขโดยแท้จริง

ท่านประธานใหญ่กล่าวว่า “ทั้งสงครามและความขัดแย้ง ล้วนเกิดจากใจที่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน เกิดจากใจที่แบ่งแยก เกิดจากความอิจฉาริษยาและความเกลียดชัง ตราบใดที่ไม่ควบคุมใจที่นำรังเกียจหรือไม่ทำให้มันอ่อนแรงลง ความขัดแย้งของโลกมนุษย์ก็จะไม่หมดสิ้นไป” ท่านประธานยังบอกให้เราทราบอีกด้วยว่า “การปรับเปลี่ยนความคิดของผู้คนด้วยศาสนาเป็นทางตรงสู่สันติภาพ” ในศาสนาพุทธจะให้ความสำคัญกับเรื่องความเมตตา กรุณา ส่วนในศาสนาคริสต์ก็เน้นเรื่องความรัก ซึ่งในศาสนาอื่น ๆ ก็คงต้องมีคำสอนในแบบเดียวกันอย่างแน่นอน เมื่อยึดตามหลักคำสอนต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กับความสามัคคีปรองดองแล้วจะหมายถึงการเคารพและรักผู้อื่นเช่นเดียวกับที่รักชีวิตของตนเอง ซึ่งชีวิตของเรานั้นเป็นสิ่งที่ทำอะไรมาทดแทนไม่ได้ ข้าพเจ้าคิดว่า การสร้างโลกเช่นนี้ก็คือภารกิจของศาสนิกชนทุกคน การประชุมศาสนิกชนโลกเพื่อสันติภาพ จึงถือกำเนิดขึ้นโดยมีจุดประสงค์เพื่อสร้างความร่วมมือกันและการเป็นเอกภาพเพื่อจุดมุ่งหมายนี้นั่นเอง

การจะหยุดยั้งสงคราม คงเป็นเรื่องที่ทำได้ยากในความเป็นจริงสำหรับมนุษย์ปุถุชนธรรมดาอย่างพวกเรา แต่เราสามารถใช้ในการพัฒนาจิตใจด้วยความศรัทธาเพื่อให้สังคมและประเทศชาติดำเนินไปในทิศทางที่ดีขึ้นได้ จงมองตัวเองและผู้อื่นด้วยจิตที่มีเมตตา กรุณา แผ่ใจนั้นให้กว้างออกไป และบอกเล่าให้ผู้คนทั้งหลายได้รับทราบทั่วกันว่าทั้งตัวเรา สังคมท้องถิ่น และประเทศ ทุกสิ่งรวมกันเป็นหนึ่งเดียวและมีความสำคัญ ไม่ว่าจะศรัทธาในศาสนาหรือไม่ การมีมิตรจำนวนมากที่เอื้อเพื่อ รักและห่วงใยไม่เฉพาะแต่ประเทศชาติของตน แต่รวมถึงประเทศชาติอื่น ๆ และชาวโลกจะนำไปสู่การสร้างโลกที่ทุกคนอยู่ได้ด้วยความสุขอย่างแท้จริงได้ นั่นเอง

จากวารสาร “โคเซ” ฉบับเดือนสิงหาคม 2023

โลกที่ทุกสิ่งคือพระพุทธเจ้า

ตถาคตจะช่วยเหลือและคุ้มครองสรรพสัตว์

ท่านประธานใหญ่หนิคเคียว นินาโอะ
ประธานผู้ก่อตั้งองค์กรริชโซโคเซไก

ข้อความในพระสูตร “บทที่ 3 เรื่องนิทานเปรียบเทียบ” ที่ผ่านมาก่อนหน้านี้มีต่อเนื่องดังนี้ว่า
“ทว่าบัดนี้โลกทั้ง 3 นี้ ยังเต็มไปด้วยความทุกข์ มีแต่ตถาคตเท่านั้นที่สามารถช่วยเหลือและ
คุ้มครองพวกเขาได้”

ข้อความนี้ทำให้เราทราบว่พระพุทธเจ้าทรงประกาศว่า “แม้ในโลกนี้จะมีทุกข์ยากต่างๆ
มากมาย แต่อย่าได้กังวล เพราะตถาคตจะช่วยเหลือและคุ้มครองสรรพสัตว์เอง”

บางครั้ง “ความทุกข์” ก็เป็นสิ่งนำพาให้เราได้รับพระปัญญาและพระเมตตากรุณาจากพระพุทธเจ้า
แต่ในเวลาที่เราไม่ทราบว่าตัวเองกำลังได้รับการโอบอุ้มจากพระพุทธเจ้าอยู่นั้น มนุษย์เราก็มักจะ
ถูกชักนำไปตามความต้องการและจิตที่เห็นแก่ตัวจน “ทุกข์” ไม่รู้จักจบสิ้น เพราะฉะนั้น แม้แต่ใน

เวลาที่เรพบกับผู้ที่เป็นทุกข์ หน้าที่ของคนที่ดีำเนินบนเส้นทางแห่งพุทธะก็คือการปฏิบัติต่อผู้ที่พบอย่างอ่อนโยนด้วยความรู้สึกที่ “เขาแค่นี้ยังไม่มีโอกาสพบคำสอนของพระพุทธเจ้าเท่านั้น”

สำหรับคนที่ทราบอยู่แล้วว่าตัวเองได้รับการโอบอุ้มจากพระพุทธเจ้านั้น ในเวลาที่เขาพบกับคนที่กระวนกระวายเพราะความทุกข์ สิ่งสำคัญที่ควรทำก็คือการยื่นมือไปช่วยเหลือผู้ที่เป็นทุกข์ เพื่อให้สามารถสัมผัสถึงพระเมตตาการุณาของพระพุทธเจ้าผ่านปัญหานั้น เมื่อคนเรสัมผัสได้สักครั้งถึงคุณค่าของคำสอนของพระพุทธเจ้าแล้ว ก็จะสามารถตรวจเทียบสภาวะจิตกับคำสอนได้ในทุกโอกาส และประสบการณ์นั้นก็จะนำมาใช้ประโยชน์ในการฝึกฝนความมีเมตตาการุณาเพื่อช่วยเหลือคลายความทุกข์ของผู้อื่นได้ด้วย

ยิ่งคนที่เคยเป็นทุกข์และมีประสบการณ์การได้รับความช่วยเหลือให้รอดพ้นจากทุกข์ด้วยแล้ว เขาก็จะยังสามารถกระตุ้นให้คนอื่นสัมผัสถึงพระเมตตาการุณาของพระพุทธเจ้าได้ การฝึกปฏิบัติเช่นนี้จะช่วยให้ “พุทธภาวะ” ของผู้ฝึกเองเผยออกมาได้มากยิ่งขึ้นด้วย ดังนั้น หากเรายอมรับและเข้าใจว่าทุก ๆ “ความสัมพันธ์” ที่เราพบเจอจะเป็นสิ่งที่ช่วยกระตุ้นพุทธภาวะของเราได้ นั่นก็จะช่วยให้เราสามารถมุ่งตรงไปบนเส้นทางของพระโพธิสัตว์ได้

การจะเปิด “พุทธภาวะ” ของผู้อื่นนั้น เราสามารถทำได้ทุกเวลา ทำได้ในทุก ๆ ความสัมพันธ์ สิ่งสำคัญอยู่ที่การกระตุ้นให้ผู้ที่ทำหน้าที่ของตนสำเร็จลุล่วงนั้นเกิดความรู้สึกว่า “ได้ทำเพื่อผู้อื่น” ไม่ว่าจะเป็นการทำงานหรือในเรื่องของท้องถิ่นที่อยู่อาศัยก็ดี

ตอนเช้า เมื่อข้าพเจ้าไปถึงที่มหาวิทยาลัยโตเซโด สมาชิกที่เวียนมาปฏิบัติธรรมในวันนั้นๆ ก็จะมาต้อนรับ ซึ่งในนั้นก็จะมีเด็กเล็กๆ ประมาณรุ่นอนุบาลรวมอยู่ด้วย พอข้าพเจ้าลูบศรีษะและส่งเสียงทักทายเด็กๆ ว่า “วันนี้หนูมาปฏิบัติธรรมด้วยหรือ ตั้งใจทำหน้าที่ดี ๆ นะ” หนูน้อยก็จะพยักหน้าตอบรับอย่างหนักแน่นและแสดงสีหน้าว่าจะตั้งใจช่วยเหลืองานอย่างเต็มที่ด้วย ข้าพเจ้าจึงคิดว่าการปฏิบัติสัมพันธ์เพียงเล็กน้อยเท่านั้นจะช่วยปลูกฝังจิตสำนึกในใจของเด็กน้อยคนนั้นได้ว่า “นี่คือหน้าที่ที่สำคัญ”

มีคำสอนเรื่อง “บังเซ็นโจบุสึ (万善成仏) แปลว่า ทุกคนสามารถเป็นพระพุทธเจ้าได้” ดังนั้น ประสบการณ์ที่ได้ทำหน้าที่รับใช้พระพุทธเจ้าจนสำเร็จตั้งแต่วัยเยาว์ย่อมจะเชื่อมโยงไปสู่การประพฤติปฏิบัติ “เพื่อผู้อื่น” ตอนโตเป็นผู้ใหญ่ได้อย่างแน่นอน

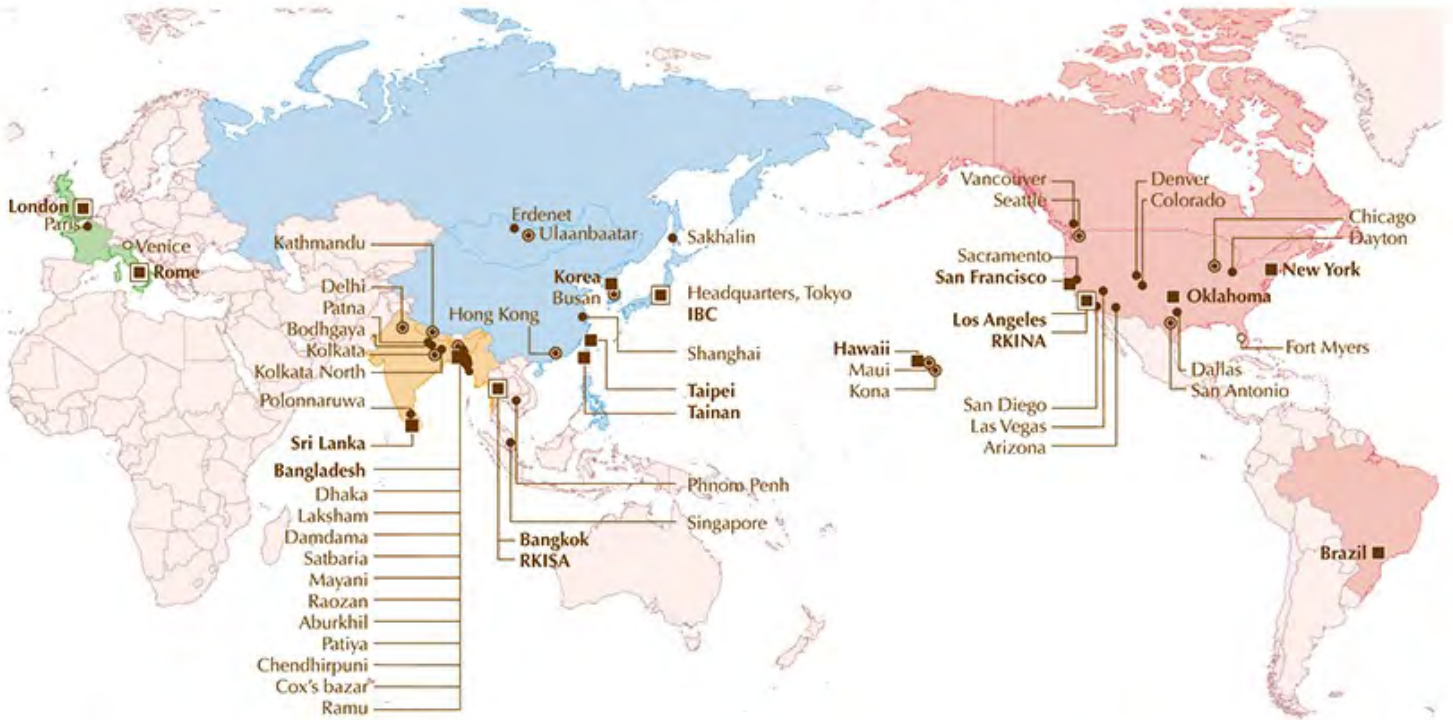

Rissho Kosei-kai International

Make Every Encounter Matter

A Global Buddhist Movement

Information about local Dharma centers

facebook

twitter

การสาร Living the Lotus อินดิรับฟังความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะจากผู้อ่านทุกท่าน กรุณาติดต่อที่อีเมลด้านล่างนี้
E-mail: living.the.lotus.rk-international@kosei-kai.or.jp